ואיכא דאפיך לה . לרבה ורב יוסף : **ע"י כולן** . בשביל כולן : **מוליך במעמד כולן** . כולן יולכו עמו : **מנה מהו** . אם לא אמר כולכם לכל מנלן ל' ב' ג' ד' ואמר כתבו גט לאשתי מהו "מדמנגהו לכולהו הכי מעיין איכוון אי דלמא אמר להו"כולכם המעיין כתבו" לא בעיקן כולם : **אמרי לה לפלגי גיטא** . מנה כולהו אכולהו קפיד מנה מקלתייהו לא קפיד אלא אמעיין אחמר למעוטי האמר אלא נמטו אחת ולא לכל הני מעיין איכוון שיחתמו כולם כיון דלא מנה לכולהו הוכרר שטורת הדבר עליו וחדל לו מדעתו הראשונה ואפי' המעיין איכם לריכין לחתום אלא מקלתן : **ואמרי לה לפלגי גיטא** . מנה מקלתן גלי דעתיה דאהני קפיד ולריכין כולן המעיין לחתום מנה כולן כיון דלא אמר "כולכם" לא הקפיד אלא לומר בפני מנין זה ולא שיחתמו כולם : **לפקין רב יהודה בגיטא דכולכם** . בגט שאדם אומר במעמד רבים ויש לחוש שמא יאמר לכולכם איכון ולא יחתמו כולם ונמלא גט בטל התקין שיהו כותבין בו כך אמר לע פלוני : כתבו לו כולכם לא כל חד מכולן לא כל חד כותב במעמד כולם לא כל חד מינכון אפי' אין חביריו עמו : **אוכינו** . הוליכו : **ואפי' לאיפסולי** . שמא לא יהא אחד מהן במעמד כתיבתו לא לא יחתמו כולן : **חתומו כל חדין מינכון** . ולא לימא (איכם) כולכם :

הדרן עלך האומר

מי שאחזו קורדייקוס . אם אירה הולכות כשאותה יין הרבה מגיהו : **לא אמר כלום** . שאין דעתו מיושבת : **נשתפך** . לאו שאחזו קורדייקוס קאי אלא אדם שנעשה אלם ממתה חולי : **ארכין** . הטה ויש שמיס" מתרגמין וארכין שמיא (תהלים יח) : **כודקין אותו** . בדברים אחרים שואלין לו דברים שהוא רגיל להשיב עליהן (אלם) רגיל דעתו מיושבת שמרמז על הטובת לאו הרכבה שדרך בני אדם להרכין על לאו ועל הין הרכבת הין שלשה פעמים לכל אחד כותבין ומוחנין אם מרכין על הגט הרכבת הין : **גמ' נכפיה** . שכו לומר שאתה הימנו והרגיש בו : **רוחא** . אד הלוחז על ידי כך : **נקטיעא** . שמשביעין בה את הרוח בשמו : **סומקא** . כחוש : **מרקא** . מזוג במים הרבה : **נשתאל בה יומא** . חולי שאחזו ממנה חוש בו ביום : **כוחא דמיא** . שאתה : **סיכולי** . הקזת דם בקרן : **סומקא** . כחוש : **עמיקתא** . מימים רבים : **למיעבא דריסיה** . דחולה : **דמנים ליה עלמא** . פג לבו : **ולימוד** . ישנו כמו נחית בר "אמולאי (נ"ב דף עד:) : **נשמשא בשרא סומקא כו'** . כדאמר : **לחלגא** . חולי שאחזו ממנה ליעה : **חייא** . בלא מזיגת מים : **סוו מלעבי ליה** . העבדים מפני שהיה חסיל שפרוח וממנוע עליהן באיסורין : **יתמא** . אשת רב נחמן והיא בת הנשיא ואשת לב בית ותשובה כדאמרי' בהעור והרוטב (חולין דף קכד.) דרב נחמן מחמת דבי נשיאה הוה : **מסוחא** . מרחן : **דמסהפכי** . מחמת זיעה אדומה היולאה ממנו ע"י בשרא שמיעא ואמרא חייא : **פשיטי פשיטי** . בהרות עגולות : **רב יוסף ליעפסן** . לחלגא בריחים כדי שיחמם ויזיע : **בכשורי** . לשאת קורות ומשאות : **אסדמו לי סדמי דחיותא** . סדרו לפני נחתי הבהמה לנתחיה : **אסדמו** . הנתיחו כלומר ערכו הנתחים : **מ"ל** . ריש גלותא : **מי סכי** . דמשוס דחקידי הוא : **ליעבדו קמיה שמעיה דמר** . כלומר קמיה שמעיה דמר יסדרו המאכל בהיתר : **מכא** . שולחן : **ריסתנא דמנקא חמקא** . תמשקורייש"ן עגלה קטן שעל כף הירך שאדם בולעו ונחנק מטוס דרב ששת סגי נהור הוה ולא ירחלו ויחכל ויחנק : **נשמש** . משמשה והרגיש בחותו עגלה : **שקל** . כל החתיכה וכרכה בסודריה :

לגיגיב

מי שאחזו קורדייקוס ואמר כתבו גט לאשתי ואיכא דאפיך לה : אמר לעשרה כתבו גט : ת"ר אמר לעשרה "כתבו גט ותנו לאשתי" אחד כותב על ידי כולם "כולכם כתובו" אחד כותב במעמד כולם, *הוליכו גט לאשתי "אחד מוליך ע"י כולם "כולכם הוליכו" אחד מוליך במעמד כולם איבעיא להו מנה אותן מהו? רב הונא אמר מנה אינו בכולכם ר' יוחנן משום ר' אלעזר דמן רזמה' אמר: מנה הרי הוא בכולכם אמר רב פפא ולא פליגי הא דמנה כולהו והא דמנה מקצתייהו *אמרי לה להאי גיסא ואמרי לה להאי גיסא. אתקין רב יהודה בגיטא דכולכם כתובו: או כולכון או כל חד וחד מינכון חתומו: או כולכון או כל תרי מינכון, אוביל: או כולכון או כל חד וחד מינכון, אמר רבא זימנין דגאיז ליה לדיבוריה ואמר "כולכון" ולא אמר "כל חד מינכון" ואתי לאיפסולי אלא אמר רבא "כתובו כל חד מינכון חתומו כל תרי מינכון אוביל כל חד מינכון":

הדרן עלך האומר

מי "שאחזו קורדייקוס ואמר "כתבו גט לאשתי" לא אמר כלום, אמר "כתבו גט לאשתי" ואחזו קורדייקוס וחזר ואמר "לא תכתבו" אין דבריו האחרונים כלום, "נשתתק ואמרו לו נכתוב גט לאשתך? והרכין בראשו *בודקין אותו שלשה פעמים אם אמר על לאו 'לאו' ועל הן 'הן' הרי אלו יכתבו ויתנו: **גמ'** מאי קורדייקוס? אמר שמואל דנכתיה חמרא חדתא דמעצרתא, וליתי מי שנשכו יין חדש? הא קמ"ל דהא רוחא "קורדייקוס" שמה, למאי נפקא מינה? לקמיעא, מאי אסותיה? *בישרא סומקא אגומרי וחמרא מרקא אמר אביי *אמרה לי אם לשימשא: בת יומא כוזא דמיא, בת תרי יומי סיכולי, בת תלתא יומי 'בישרא סומקא אגומרי וחמרא מרקא, לשימשא עתיקתא ליתי תרגגולתא אוכמתי וליקרעה שתי וערב וליגלחיה למציעתא דרישיה ולותביה עיליה ונגחיה עילויה עד דמיסדר ולינחות וליקום במיא עד צואריה עד דחליש עלמא עילויה ולימוד ולסליק וליתיב, ואי לא, ליכול כרתי ולינחות וליקום במיא עד צואריה עד דחליש עלמא עילויה ולימוד ולסליק וליתיב. לשימשא בישרא סומקא אגומרי וחמרא מרקא לתרגא בישרא שמינא אגומרי וחמרא חייא רב עמרם חסידא כי הוה מצערין ליה בי ריש גלותא הוו מגנו ליה *אתלגא, למחר אמרו ליה מאי ניחא ליה למר דליתיה ליה: אמר הני כל דאמינא להו מיפך אפכי אמר להו בישרא סומקא אגומרי וחמרא מרקא אייתו ליה אינהו בישרא שמינא אגומרי וחמרא חייא שמעה ילתא ומעיילה ליה לבי מסותא ומוקמי ליה במיא דבי מסותא עד דמהפכי מיא דבי מסותא והוו דמא וקאי בישריה פשיטי פשיטי רב יוסף איעסק בריחיא, רב ששת איעסק בכשורי אמר גדולה מלאכה שמחממת את בעליה. א"ל ריש גלותא לרב ששת מ"ט לא סעיד מר גבן? א"ל דלא מעלן עבדי דחשידי אאבר מן החי, א"ל מי יימר? אמר ליה השתא מחוינא לך, א"ל לשמעיה: זיל גנוב אייתי לי חדא כרעא מחיותא, אייתי ליה, אמר להו אהדמו לי הדמי דחיותא, אייתו תלת כרעי אותיבו קמיה, אמר להו הא בעלת שלש רגלים הואי: פסוק אייתו חדא מעלמא אותיבו קמיה, אמר ליה לשמעיה אותביה נמי להך דידך, אותבה, אמר להו האי בת חמש רגלים הואי? אמר ליה אי הכי ליעבדו קמיה (שמעיה) דמר וליכול, א"ל לחיי, קריבו תכא קמייהו ואייתו קמיה בישרא ואותיבו קמיה ריסתנא דדנקא חמקא' גששיה ושקלה ברכה בסודריה, לבתר דאכיל אמרי ליה איגניב

לב בית דין ותשובה כדאמרי' בהעור והרוטב (חולין דף קכד.) דרב נחמן מחמת דבי נשיאה הוה : **מסוחא** . מרחן : **דמסהפכי** . מחמת זיעה אדומה היולאה ממנו ע"י בשרא שמיעא ואמרא חייא : **פשיטי פשיטי** . בהרות עגולות : **רב יוסף ליעפסן** . לחלגא בריחים כדי שיחמם ויזיע : **בכשורי** . לשאת קורות ומשאות : **אסדמו לי סדמי דחיותא** . סדרו לפני נחתי הבהמה לנתחיה : **אסדמו** . הנתיחו כלומר ערכו הנתחים : **מ"ל** . ריש גלותא : **מי סכי** . דמשוס דחקידי הוא : **ליעבדו קמיה שמעיה דמר** . כלומר קמיה שמעיה דמר יסדרו המאכל בהיתר : **מכא** . שולחן : **ריסתנא דמנקא חמקא** . תמשקורייש"ן עגלה קטן שעל כף הירך שאדם בולעו ונחנק מטוס דרב ששת סגי נהור הוה ולא ירחלו ויחכל ויחנק : **נשמש** . משמשה והרגיש בחותו עגלה : **שקל** . כל החתיכה וכרכה בסודריה :

אמר

מי שאחזו קורדייקוס ואמר כתבו גט לאשתי ואמר אל תכתבו אין דבריו האחרונים כלום : נשתתק ואמרו לו נכתוב גט לאשתך הרכין ראשו בודקין אותו ג' פעמים אם אמר על לאו לאו ועל הן הן הרי אלו יכתבו ויתנו . פי' קורדייקוס הוא רוח רעה השורה על האדם ששותתם יין מניחו ומפני זה לא אמר כלום שמשועמם הוא ואינו עומד על דעתו ואם מתחילה צוה ואמר כתבו גט לאשתי ואח"כ אחזו קורדייקוס וחזר ואמר אל תכתבו אין בדבריו האחרונים כלום ולא בטלה שליחותו : נשתתק לאו אמר שאחזו קורדייקוס קאי אלא אדם שנאלם מחמת חולי ועומד על דעתו ואם אמרו לו נכתוב גט לאשתך והוא הרכין והטה להם בראשו סימן [הוא] שמתרצה בדבר בודקין אותו ג' פעמים בדברים אחרים אם משיב על לאו לאו ועל הין הין על דעתו הוא עומד וסומכין בהרכנת ראשו וכותבין גט לאשתו :

אמר

ל) נראה דל"ל כתובו כל חד מינכון חתומו כל תרי מינכון כו' .

מדלא מעכו . גי' רש"ל

[תוספתא פס"ד]

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה בודקין וכו' לכשיב עליהם לאו אם הן ואם לאו דעתו :

[לקמן עב:] [קדושין לא: ושם]

מגה (ד"ה ע.)

הדגשת שאות של מחלות

תרופות חלופיות בהדר אפשרות לרפואות הקודמו

*תוכן הסוגריים קיצור שאלות לקוי ס"מ כולי ליליא אבל בגיגו ליגיור בגמ' לדברי מאמרים אחרי הסוגריים ולכן הקפנו את המעשה של רמרות חסידא הסוגריים

*בסוף גם סח: הבא מאשיבה הענין הבאות לעיל בגמ' מוכרח אחר מן הדי ביקר בנכיות מלבד אואל יתיבה קמוק הדית

[ע"ל תמודלי וכ"ב הערוך עי' ערך מד ב]

ס"מ ל"ב

[דתמנא גיטסת ערוך] (ד"ה בהמאות)

גליון השי"ס

גמ' אמרי לה להאי גיסא . כגון זה כ"ב דף מב ע"ב וש"ב :

נוסא/מהרב

= ◇ ר' ריאות על תיקון פלטון בגיטין עבור עליה בהאיש ר"ה

תוספות רי"ד

אמר לעשרה כתבו(ותנו) גט לאשתי א' כותב ושני' ותחמין דכך אמר להם כל שנים מכם כתבו ותנו גט לאשתי . אבל אם אמר כולכם כתובו קפידא הוי שרצה לבוותה בפני כולן וא' כתב וכולן חותמין ואם מת אחד מהן הרי הגט בטל שלא נתקיים

נוסא

תנאי: ת"ר אמר לעשרה כתבו גט לאשתי אחד כותב על ידי כולם. פי' לא צוה להם לחותמו תרופה אלא לכתבו בלבד כולם כתבו א' כותב

נוסא

תרופות

בהסכמת כולן שכולם ידעו כשיכתוב : הוליכו גט לאשתי אחד מוליך ע"י כולם כולם הוליכו אחד מוליך במעמד כולם . פי' לא רמיא בריתא לחתני דבמחני' צוה אותם בין על הכתיבה בין על החתימה משום הכי תנן אחד מהן כתב ושנים חותמין ואם אמר כולכם א' כותב (ושנים) (וכולן) חותמין אבל הבריתא מיירי כגון שלא צוה אותם אלא בכתיבת הגט והוא רוצה אח"כ להחתימו : איבעיא להו מנה אותן מהו רב הונא אמר מנה אותם אינו בכולכם ור' יוחנן משום ר' אלעזר אמר מנה אותם הרי הוא בכולכם אמר רב פפא ולא פליגי הא דמנה כולהו הא דמנה מקצתייהו אמרי לה להאי גיסא ואמרי לה להאי גיסא והילכך עבדינן לתומרא בין מנה כולם בין מנה מקצתם אותם שמנה בכולכם דמי : אתקין רב בגיפא כתובו כל חד מינכון(ל) פי' כתובו חתומו כל תרי מינכון אוביל כל חד מינכון פי' כשמצוה הבעל בטעמד אנשים כתבו גם לאשתי התקין שיאמר כך כתובו כל חד מינכון חתומו כל תרי מינכון אוביל כל חד מינכון נזירה שמא יאמר כולכם ויתבטל הגט משום הכי מלמדין אותו שיאמר כן :

סליק פירקא